

SỰ KHÔI PHỤC CHỨC TẾ LỄ CHO SỰ XÂY DỰNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Chúa nhật – Tiết một buổi sáng)

Sứ điệp 7

Điểm trọng tâm và chung cuộc của chức tế lễ

Đọc Kinh văn: Xuất. 28:15-30

I. Dựa theo Xuất Ai Cập Kí 28:15-30, bảng đeo ngực về sự phán xét là vật trung tâm của bộ áo thánh tế lễ và là điểm trọng tâm và chung cuộc của chức tế lễ:

- A. Mục đích chính của bảng đeo ngực về sự phán xét là dành cho sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời; dân của Đức Chúa Trời hành động theo sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời qua thực tại là bảng đeo ngực.
- B. Bảng đeo ngực hình bóng cho Hội thánh, và nếu chúng ta không biết Hội thánh, nghĩa là chúng ta không biết sự dẫn dắt của Chúa là gì; thực ra, sự dẫn dắt của Chúa và Hội thánh là một.
- C. Đức Chúa Trời khai thị điều gì chúng ta nên làm là qua Hội thánh, bởi Hội thánh, và cùng với Hội thánh; Hội thánh là sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời, vì Hội thánh mang lấy bằng chữ cái thần thượng mà bởi đó Đức Chúa Trời bày tỏ sự dẫn dắt của Ngài – c. 21; đc. Thi. 73:2-3, 16-17, 22-28.
- D. Đeo ngực phán xét thi hành chức năng như một máy đánh chữ thuộc trời, thần thượng, và thuộc linh để tỏ bày sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời, và chiếc máy đánh chữ thuộc trời này chính là trung tâm của bộ áo thánh tế lễ.
- E. Bảng đeo ngực này đã được gọi là đeo ngực phán xét vì chính từ bảng này mà con người tìm biết được giải pháp cho mình; khi thầy tế lễ thượng phẩm bước vào trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời với bảng đeo ngực này, thì ánh sáng của Đức Chúa Trời chiếu tỏ, một số viên đá trở nên tối màu, và ý chỉ của Đức Chúa Trời được biểu thị cách đầy đủ.
- F. Bảng đeo ngực này được mang trên lòng A-rôn để giữ làm kỉ niệm luôn luôn trước mặt Đức Giê-hô-va tượng trưng cho toàn thể Hội thánh như một thực thể được xây dựng được mang trên lòng yêu thương của Christ như một kỉ niệm, một sự ghi nhớ đẹp lòng, trước mặt Đức Chúa Trời – Xuất. 28:29:
 1. Hội thánh tức Thân thể của Đấng Christ, đỉnh cao của sự khai thị thần thượng của Đức Chúa Trời, là ý chỉ vĩ đại của Đức Chúa Trời trong vũ trụ này – Êph. 1:5, 9, 11, 22-23.
 2. Nếp sống Thân thể như là sự thực hành và sự biểu lộ của Thân thể Đấng Christ chính là ý chỉ vĩ đại của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta trên đất này – La. 12:1-2.
 3. Thân thể Đấng Christ cùng với nếp sống Thân thể là sự vui thoả tốt lành của ý chỉ của Đức Chúa Trời, sự vui thích của lòng Ngài – Êph. 1:5b, 9.

II. Mười hai viên đá trên bảng đeo ngực, mà trên đó các tên của mười hai chi phái Israel được khắc lên, tượng trưng cho tất cả dân được chuộc và được biến đổi của Đức Chúa Trời đã xây dựng cùng nhau để trở thành một thực thể – Xuất. 28:17-21:

- A. Mười hai viên đá quý khảm vào khuôn bằng vàng (cc. 17-20) tượng trưng cho các thánh đồ như là những viên đá quý được biến đổi đã xây dựng cùng nhau trong bản chất thần thượng của Christ để trở thành một thực thể, tức là Hội thánh như là Thân thể của Đấng Christ (1 Cô. 3:10-12a; Êph. 1:22-23).
- B. Vì vậy, bảng đeo ngực là một mô hình thu nhỏ của sự xây dựng của dân Đức Chúa Trời, cho thấy rằng các tín đồ trong Christ là những cá thể khác biệt nhưng không bị phân rẽ – Khải. 21:18-20; La. 12:5; 1 Cô. 12:27.

- C. Những viên đá quý không phải được tạo ra mà là được định hình nên bằng việc biến đổi của một số điều thọ tạo; điều này cho thấy rằng Hội thánh được sản sinh bởi sự biến đổi, từ một điều gì đó rất thiên nhiên trở nên một điều gì đó thần thượng.
- D. Là những thành phần cấu thành Hội thánh, các tín đồ, tức những người đã được tạo ra từ bụi đất (Sáng. 2:7), cần phải được biến đổi trong bản chất nhân tính của họ bởi và với bản chất thần thượng qua sự vận hành của Linh (2 Cô. 3:3, 18) để trở thành những viên đá quý cho sự xây dựng đời đời của Đức Chúa Trời (Mat. 16:18; Gi. 1:42; 1 Phi. 2:5; Khải. 21:18-21); đời sống Cơ Đốc là một đời sống của sự biến đổi – hằng ngày Đức Chúa Trời đang tìm cách để biến đổi chúng ta (La. 12:2-3; 2 Cô. 4:16).
- E. Con số mười hai, là bốn (là các loài thọ tạo) nhân với ba (là Đức Chúa Trời Tam Nhất trong sự phục sinh), tượng trưng cho việc hòa quyện của Đức Chúa Trời Tam Nhất với loài thọ tạo của Ngài, tức là con người, cho việc thi hành sự quản trị đời đời của Đức Chúa Trời cách trọn vẹn và hoàn hảo – đc. Khải. 21:12-13.
- F. Các viên đá được sắp xếp theo bốn hàng ngang với ba viên đá trong mỗi hàng cho thấy rằng các tín đồ không chỉ là được biến đổi mà còn là được hòa quyện với Đức Chúa Trời Tam Nhất.
- G. Việc khảm đá quý vào khuôn vàng (Xuất. 28:20) cho thấy rằng những tín đồ được biến đổi và hòa quyện sẽ được xây dựng trong bản chất thần thượng của Christ vào trong một thực thể (2 Phi. 1:4).
- H. Những người này, thuộc về số 12, hoàn tất mục đích đời đời của Đức Chúa Trời và trở thành sự quản trị của bộ máy cai trị thần thượng trong vũ trụ.
- I. Trong kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời và dựa trên cái nhìn đời đời của Ngài, thì Hội thánh, được mang trên lòng của Christ (Xuất. 28:29) và được giữ gìn trong gang tay chăm sóc yêu thương của Ngài (c. 16b; đc. Gi. 10:28), là một sự hòa quyện của Đức Chúa Trời Tam Nhất với con người được chuộc.

III. Việc chạm khắc tên của mười hai chi phái trên những viên đá quý tương ứng với việc ghi khắc Christ vào trong lòng của các tín đồ, làm cho họ trở nên các chữ cái sống động của Christ, với Christ là nội dung – 2 Cô. 3:3:

- A. Christ được ghi khắc vào trong các tín đồ qua sự kinh nghiệm chính Ngài của họ và bởi việc ghi khắc của chức vụ Tân Ước – cc. 2-6.
- B. Những chữ cái được khắc trên mười hai viên đá hình bóng cho Christ như là những chữ cái trong bảng chữ cái thuộc trời – đc. Khải. 22:13a.
- C. Nếu chúng ta không được biến đổi và không trong suốt và nếu chúng ta không được ghi khắc bởi Linh của Đức Chúa Trời hằng sống cùng với Christ là nội dung, mà chỉ là những viên đá mờ đục không có bất kì chữ nào được khắc vào trong chúng ta, thì Đức Chúa Trời không thể nào phát ngôn qua chúng ta.

IV. Sau khi U-rim và Thu-mim được đặt gắn vào băng đeo ngực, thì băng này không chỉ là một kỉ niệm mà còn là băng đeo ngực của sự phán xét – Xuất. 28:30:

- A. *U-rim* nghĩa là “ánh sáng”, “những vật sáng” – c. 30:
 1. U-rim là một vật sáng được gắn vào trong băng đeo ngực bên dưới mười hai viên đá; nó chứa dầu dùng cho việc đốt sáng, và ngọn lửa được dùng để đốt dầu đến từ nơi bàn thờ.
 2. U-rim có tới mười hai vật phát sáng, mỗi một vật phát sáng một viên đá trong suốt đính trên băng đeo ngực để chúng có thể chiếu ra ánh sáng (David Baron).
 3. U-rim hình bóng cho Christ như là những ánh sáng, những vật sáng (Gi. 8:12; Êph. 5:14), chiếu sáng qua Linh (tức là dầu) và thập tự giá (tức ngọn lửa đến từ nơi bàn thờ).
- B. *Thu-mim* nghĩa là “sự hoàn hảo hơn”, “sự trọn vẹn hơn” – Xuất. 28:30:

1. Các tên trên mười hai viên đá trên bảng đeo ngực chỉ chứa 18 trong số 22 chữ cái trong bảng chữ cái Hê-bơ-rơ; còn 4 chữ cái còn lại được đặt trên Thu-mim, làm cho nó trở nên hoàn hảo và trọn vẹn hơn (David Baron).
 2. Bởi sự chiếu sáng của U-rim trên từng viên đá quý và bởi sự tối lại của các viên đá, mà bảng chữ cái 22 chữ đầy đủ có thể được dùng để đánh vần thành các từ và các câu.
 3. Thu-mim hình bóng cho Đấng Christ như là sự hoàn hảo hơn và trọn vẹn hơn (Hê. 12:2); do đó, Ngài là bảng chữ cái thuộc linh dành cho việc ghi khắc và làm cho trọn vẹn (đc. Khải. 22:13a).
 4. Cùng với nhau, cả U-rim và Thu-mim hình bóng cho Christ như là nhân chứng của Đức Chúa Trời, lời chứng của Đức Chúa Trời (3:14), là phương tiện để Đức Chúa Trời phát ngôn cho dân Ngài (Hê. 1:2).
 5. Trong Tân Ước, thực tại của U-rim và Thu-mim chính là linh hòa quyện – Linh tỏ ra của Đức Chúa Trời, tức Thánh Linh, đang nội cư trong linh tiếp nhận của chúng ta, tức nhân linh đã được tái sinh của chúng ta – La. 8:4, 14, 16; Khải. 1:10; 4:2; 17:3; 21:10.
- C. Trong Xuất Ai Cập Kí 28:30 và Phục Truyền Luật Lệ kí 33:8 và 10, sự phán xét của Đức Chúa Trời, chỉ về luật pháp của Đức Chúa Trời với những lời phán quyết và phán xét, đều có liên quan đến U-rim và Thu-mim.
- D. Từ liệu *sự phán xét* trong Xuất Ai Cập Kí 28:30 cho thấy rằng Đức Chúa Trời có một quy định về mọi điều giữa vòng dân Ngài; sự phán xét dẫn đến những quyết định nào đó, và kết quả là, chúng ta có sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời.
- E. Theo Cựu Ước, U-rim và Thu-mim được gắn vào bảng đeo ngực chính là phương tiện cho Đức Chúa Trời phát ngôn với dân Ngài để tỏ ra cho họ sự dẫn dắt của Ngài; do đó, chúng ta có thể nói rằng bảng đeo ngực về sự phán xét là bảng đeo ngực dẫn dắt” – Lê. 8:8; Dân. 27:21; Phục. 33:8; Giô. 7:16-21; 1 Sa. 23:6, 9-12; 28:6; Êxt. 2:63; Nê. 7:65.
- F. Sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời qua bảng đeo ngực luôn kèm một lời phán xét; luật pháp của Đức Chúa Trời bao gồm những sự phán xét, và những sự phán xét này trở thành sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời.
- G. Trong kinh nghiệm thuộc linh, để biết sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời chúng ta cần phải phán xét bất cứ điều gì thuộc xác thịt, bản ngã, con người cũ, và thế giới.
- H. Trong La Mã 8:14 sự dẫn dắt của Linh, tức là thực tại của sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời qua bảng đeo ngực, là kết quả từ, và là sự tổng hợp của, tất cả lời phán xét từ câu 1 đến câu 13 của chương đó.
- I. Sự kiện sự phát ngôn của Đức Chúa Trời tức sự dẫn dắt của Ngài qua bảng đeo ngực cho thấy rằng Đức Chúa Trời bày tỏ sự dẫn dắt của Ngài đến dân Ngài là qua Hội thánh:
1. Sự phát ngôn của Chúa qua bảng đeo ngực cùng với U-rim và Thu-mim đòi hỏi phải có việc chế tác ra bảng đeo với mười hai viên đá quý được chạm khắc các tên của con cái Israel và việc mang tấm bảng đó trên ngực của thầy tế lễ thượng phẩm.
 2. Trong cùng một nguyên tắc, sự phát ngôn của Đức Chúa Trời ngày nay qua Hội thánh với Christ là Vật chiếu sáng (U-rim) và Sự hoàn hảo hơn (Thu-mim) đòi hỏi phải có sự xây dựng Hội thánh bởi tất cả các tín đồ như những viên đá quý trong suốt đã được biến đổi tức những người được ghi khắc bởi Christ như những chữ cái trong hệ thống chữ cái thuộc linh (2 Cô. 3:3) và mang lấy Hội thánh trên lòng của những người dẫn dắt.
- V. Đeo ngực phán xét cho sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời cũng giống như một chiếc máy đánh chữ thuộc trời, thần thượng, và thuộc linh, và phương cách phát ngôn của Ngài qua bảng đeo ngực cùng với U-rim và Thu-mim thì trái ngược với điều mà chúng ta trông đợi:**
- A. Đức Chúa Trời phát ngôn không phải là qua những viên đá đang chiếu sáng nhưng qua những viên đá bị làm cho tối; điều này có nghĩa là Đức Chúa Trời phát ngôn qua những nghịch cảnh; vì sự phát ngôn của Chúa bởi bảng đeo ngực về sự phán xét là qua những

ngịch cảnh, nên sự phát ngôn này là một lời phán xét; điều này khai thị ý muốn của Đức Chúa Trời đối với dân Ngài.

- B. Bình thường mười hai viên đá trong bảng đeo ngực đều ở dưới sự chiếu sáng của U-rim; nhưng bất ngờ một viên đá có khắc một tên nào đó trở nên tối; việc bị tối đi của một viên đá nào đó chính là sự phát ngôn tức thì của Đức Chúa Trời:
1. Các Thư tín của Phao-lô và bảy Thư tín của Chúa Jesus gửi đến bảy Hội thánh tại Tiểu Á đều được viết dựa trên cùng nguyên tắc này; chúng được viết căn cứ trên hoàn cảnh tiêu cực của các Hội thánh, chứ không phải căn cứ trên những điều tích cực được tìm thấy trong các Hội thánh.
 2. Phao-lô đã viết 1 Cô-rin-tô dựa trên việc đọc biết của ông về tình trạng tiêu cực tại Cô-rin-tô, mặc dù sách của ông được viết dựa trên những điều tiêu cực, nhưng trong Thư tín này thì ông lại cung ứng những điều rất tích cực – là những sự giàu có của Christ – cho Hội thánh.
 3. Các thánh đồ tại Cô-rin-tô đã trở thành những chữ cái được Phao-lô sử dụng trong việc sắp xếp chữ thuộc linh trong Thư tín của ông; trong cùng cách như vậy, trong một Hội thánh địa phương những người dẫn dắt cần tìm kiếm sự chỉ dẫn của Chúa bằng việc đọc biết tình trạng và hoàn cảnh thật của các thánh đồ.
 4. Vấn đề giữa vòng Cơ Đốc nhân ngày nay chính là việc có quá nhiều bóng tối, không có một con đường nào để Đức Chúa Trời phơi bày bóng tối này; để bóng tối được phơi bày thì trước hết cần phải có ánh sáng chiếu ra; Đức Chúa Trời phát ngôn qua những điều tiêu cực ngay giữa sự chiếu ra của ánh sáng.
 5. Bởi việc đọc biết các tình trạng tiêu cực theo cách này, chúng ta đi đến chỗ nhận biết sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời, sự phán xét của Đức Chúa Trời; khi đó trong địa phương của chúng ta chúng ta sẽ biết điều mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm, và chúng ta nên đi theo sự dẫn dắt của Ngài.
- C. Nếu chúng ta tức Hội thánh là bảng đeo ngực về sự phán xét, thì chúng ta cần phải thoả mãn những đòi hỏi nhất định sau:
1. Chúng ta cần được biến đổi và trở nên trong suốt; khi đó Christ tức bảng chữ cái thuộc linh cần phải được ghi khắc vào trong chúng ta cách rõ ràng và dứt khoát – 2 Cô. 3:3, 18; đc. 1 Sứ. 28:19.
 2. Cũng như việc Đức Chúa Trời không thể phát ngôn qua tấm bảng nếu các viên đá không được khắc lên bởi các chữ cái, thì Đức Chúa Trời cũng không thể phát ngôn qua những người được chuộc của Ngài nếu chúng ta không được ghi khắc bởi Christ – Hê. 8:10.
 3. Vì thiếu hụt sự biến đổi, độ trong sáng, sự ghi khắc, và chiếu sáng, nên chúng ta cần cầu nguyện hầu chúng ta có thể trở nên trong suốt, có nhiều Christ được chạm khắc vào trong chúng ta hơn nữa, và kinh nghiệm nhiều sự chiếu sáng hơn – Khải. 22:1; 21:11; Thi. 119:130; Ês. 2:5; Êph 5:8-9; Thi. 89:15; 1 Gi 1:7.
 4. Sự kiện Christ là bảng chữ cái thuộc linh dành cho sự ghi khắc và sự trọn vẹn hơn cho thấy rằng Ngài là không thể cạn kiệt; mặc dù chúng ta có thể vui hưởng sự ghi khắc của Ngài, nhưng vẫn có một điều gì đó nhiều hơn thuộc về Ngài mà chúng ta rất cần vì có sự trọn vẹn – đc. Hê. 6:1; Phi. 3:10, 13-14.
- D. Bảng đeo ngực là sự xây dựng nếp sống Thân thể và là phương tiện cho chúng ta nhận biết ý chỉ của Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài; khi đó chúng ta sẽ tiếp nhận sự phán xét của Chúa về điều mà chúng ta phải làm hoặc điều chúng ta không nên làm; chúng ta sẽ nhận biết phương cách của Ngài, và toàn bộ Hội thánh sẽ tiến lên theo sự phán xét được ban ra bởi Chúa.
- E. Chúng ta cần cầu nguyện để mỗi một Hội thánh địa phương sẽ trở thành một bảng đeo ngực theo như bức tranh trong Xuất Ai Cập Kí chương 28.

Trích lời chúc vụng:

SỰ ỚP DỤNG NGÀY NAY VỀ U-RIM VÀ THU-MIM

Mười hai viên đá trong suốt trên bảng đeo ngực cho thấy rằng các thánh đồ nên trong suốt để Christ chiếu sáng qua họ hầu cho ý chỉ của Đức Chúa Trời có thể được bày tỏ. Giả sử mười hai viên đá trên bảng đeo ngực bị mờ đục thay vì trong suốt. Hơn nữa, giả sử không có điều gì được khắc trên bất kỳ viên đá nào và không có ánh sáng chiếu ra. Khi đó, những viên đá sẽ mờ đục, không có sự khắc và không có sự chiếu sáng của ánh sáng. Trong trường hợp như vậy, dùng bảng đeo ngực để tìm thấy ý chỉ của Đức Chúa Trời, sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời là điều không thể. Đây là tình trạng của phần lớn các nhóm Cơ Đốc ngày nay. Không có sự trong suốt, không có sự khắc hay ánh sáng. Rất có thể điều này là tình trạng của một số Hội thánh địa phương.

Cách đây nhiều năm tại Hoa Lục, tôi đã đến thăm một số nơi gọi là Hội thánh. Với tôi, dường như mọi người trong các nhóm này đều mờ đục, hoàn toàn thiếu sự biến đổi và sự trong suốt. Hơn nữa, chỉ một chút Đấng Christ đã được khắc vào trong các thánh đồ. Dường như họ có Đấng Christ trên danh nghĩa nhưng lại rất thiếu hụt kinh nghiệm về Christ. Hơn nữa, giữa họ không có ánh sáng. Những gì họ cần là loại giúp đỡ rất căn bản, sơ đẳng. Ý chỉ của Đức Chúa Trời không thể được bày tỏ qua họ.

Nếu xem xét tình trạng của đa số Cơ Đốc nhân ngày nay theo những gì chúng ta đã bàn đến trong các sứ điệp này, anh em sẽ nhận thức rằng trong phần lớn trường hợp với tín đồ, có sự mờ đục thay vì trong suốt. Hầu như không có điều gì của sự khắc của Christ. Thay vì sự chiếu sáng của ánh sáng, thì có sự tối tăm.

Là một Hội thánh địa phương, nếu chúng ta được Đức Chúa Trời dùng làm bảng đeo ngực, tất cả chúng ta phải trong suốt và phải có Christ được khắc vào trong mình. Điều này nghĩa là chúng ta phải có những kinh nghiệm rõ ràng nào đó về Christ là Những Mẫu Tự trong bảng mẫu tự thuộc linh. Kinh nghiệm Christ của chúng ta phải không được mơ hồ. Đúng ra, nó nên trong sáng và rõ ràng. Tuy nhiên, tình trạng giữa hầu hết các Cơ Đốc nhân, kể cả chúng ta, thì rất khác với điều này.

Nếu được Chúa soi sáng và nếu đang mang gánh nặng về mối quan tâm của Chúa, chúng ta sẽ bối rối bởi tình trạng giữa vòng dân Đức Chúa Trời. Càng xem xét tình trạng và điều kiện của cả thánh đồ lẫn các Hội thánh, chúng ta sẽ càng mang nặng. Chúng ta sẽ quan tâm sâu xa về việc thiếu sự trong suốt, thiếu sự khắc và thiếu ánh sáng.

NHẬN ĐƯỢC SỰ DẪN DẮT CỦA CHÚA VỀ HỘI THÁNH

Sự áp dụng ngày nay về bảng đeo ngực với U-rim và Thu-mim cũng đòi hỏi những người dẫn dắt phải mang các thánh đồ và Đấng Christ trên lòng họ để họ có thể biết tình cảnh của thánh đồ và sự đầy đủ của Christ cho sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời. Trong mỗi Hội thánh địa phương, nên có một nhóm người dẫn dắt, những người mang các thánh đồ và Christ trên lòng họ. Những người dẫn dắt này cần thấy sự chiếu sáng của Chúa và đọc các thánh đồ. Khi đó, họ sẽ có thể nhận được sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời liên quan đến Hội thánh trong địa phương họ.

ĐƯỜNG LỐI PHÁT NGÔN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đường lối phát ngôn của Đức Chúa Trời qua bảng đeo ngực với U-rim và Thu-mim thì trái với điều chúng ta mong đợi. Đức Chúa Trời không phán qua những viên đá chiếu sáng, nhưng qua những viên đá trở nên tối. Điều này nghĩa là Đức Chúa Trời phán qua những tình trạng tiêu cực. Bình thường, mười hai viên đá trên bảng đeo ngực ở dưới sự chiếu sáng của U-rim. Thành linh một viên đá được khắc một tên nào đó trở nên tối sầm lại. Sự tối sầm lại của một viên đá nào đó là sự phát ngôn tức thì của Đức Chúa Trời. Quan niệm thiên nhiên của chúng ta cho rằng sự phát ngôn của Đức Chúa Trời qua bảng đeo ngực

đến từ những viên đá đang chiếu sáng. Thực ra, Ngài phát ngôn qua những viên đá đột nhiên trở nên tối sầm lại.

Các Thư tín của Phao-lô và bảy Thư tín của Chúa Jesus gửi cho bảy Hội thánh tại A-si đều đã được viết theo cùng một nguyên tắc này. Chúng được viết theo tình trạng tiêu cực của các Hội thánh, không theo những điều tích cực được tìm thấy trong các Hội thánh đó. Hãy lấy Thư tín thứ nhất của Phao-lô gửi cho người Cô-rin-tô làm ví dụ. Nếu không có những điều tiêu cực được tìm thấy trong Hội thánh tại Cô-rin-tô, tôi e rằng sẽ không có Thư tín 1 Cô-rin-tô. Phao-lô đã viết Thư tín này theo việc ông đọc tình trạng tiêu cực tại Cô-rin-tô. Bởi việc suy xét tình trạng đó, ông biết phải viết điều gì. Nhưng dù việc viết của ông dựa trên những điều tiêu cực, nhưng trong Thư tín này ông đã cung ứng những điều tích cực – các sự phong phú của Christ – cho Hội thánh.

Nan đề giữa vòng Cơ Đốc nhân ngày nay là vì có rất nhiều sự tối tăm nên không có cách gì để Đức Chúa Trời phơi bày sự tối tăm. Khi mọi điều ở trong sự tối tăm, khó mà chỉ ra một vấn đề nào đó đang ở trong sự tối tăm. Giả sử có nhiều dây đèn trên trần của một căn phòng. Nếu tất cả những đèn này đều đang chiếu sáng, thì thật dễ để phát hiện một bóng đèn trở nên tối. Điều này minh họa cho cách Đức Chúa Trời phát ngôn qua bảng đeo ngực là như thế nào. Việc tối sầm lại của một viên đá nào đó là sự phát ngôn tức thì của Đức Chúa Trời.

Tình trạng của các Cơ Đốc nhân ngày nay là bất thường. Thay vì có ánh sáng thì lại có sự tối tăm. Kết quả là hầu như Đức Chúa Trời không có cách nào để phát ngôn. Để sự tối tăm được nhận biết, trước hết phải có sự chiếu sáng của đèn. Nếu không có đèn trong phòng, không cách gì để sự tối tăm được chỉ ra. Nhưng khi tất cả các đèn đều đang chiếu sáng, lập tức trở nên rõ ràng khi một đèn nào đó trở nên mờ tối. Sự mờ tối đó là dấu chỉ rằng điều gì đó đang sai trật. Nếu trong một Hội thánh nào đó, những điều sai trật dễ dàng bị phát hiện, Hội thánh đó là bình thường. Nhưng nếu trong một Hội thánh nào đó không thể phát hiện điều gì sai trật, đây là dấu chỉ cho thấy Hội thánh đó đang ở trong sự tối tăm. Khi sự tối tăm thắng thế, những điều tiêu cực không thể bị phơi bày. Vì điều này, sự sáng là điều cần thiết. Điều bị phơi bày dưới sự chiếu sáng của ánh sáng là sự phát ngôn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phát ngôn qua những điều trở nên tiêu cực. Loại tình trạng tiêu cực này là một dấu chỉ về sự thiếu hụt Christ. Bởi việc đọc những tình trạng tiêu cực theo cách này, chúng ta đến chỗ nhận biết sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời. Khi đó trong địa phương mình, chúng ta sẽ biết điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm và khi đó chúng ta nên đi theo sự dẫn dắt của Ngài.

SỰ PHÁN XÉT VÀ SỰ CUNG ỨNG

Sự dẫn dắt nhận được qua bảng đeo ngực luôn liên quan đến sự phán xét. Điều này nghĩa là sự phát ngôn của Chúa qua bảng đeo ngực là qua những tình trạng tiêu cực. Nếu sự phát ngôn này chỉ qua những tình trạng tích cực, thì sẽ không có nhu cầu về sự phán xét vì mọi điều đều sẽ tích cực và được xưng nghĩa. Nhưng vì sự phát ngôn của Chúa là qua những tình trạng tiêu cực nên sự phát ngôn đó là một sự phán xét.

Sứ đồ Phao-lô là người thực sự đang chiếu sáng. Dưới sự chiếu sáng của Phao-lô, sự tối tăm bị phơi bày. Phao-lô đã viết [những điều] nào đó trong các Thư tín của ông theo sự tối tăm, theo tình trạng tiêu cực của các thánh đồ trong các Hội thánh. Vì đã thấy những phần tối tăm nào đó trong Hội thánh tại Cô-rin-tô, những phần là các mẫu tự về sự phán xét của Đức Chúa Trời, nên Phao-lô có thể viết [Thư tín cho] người Cô-rin-tô như là một sách của sự phán xét. Nhưng cùng với tất cả sự phán xét chứa trong Thư tín này, có nhiều điều tích cực: các sự phong phú của Christ được cung ứng cho tín đồ tại Cô-rin-tô. Đây là đường lối phát ngôn của Đức Chúa Trời. Cả trong Cựu Ước lẫn Tân Ước, sự phát ngôn của Đức Chúa Trời là theo tình trạng tiêu cực, dầu vậy cũng có các sự phong phú của Christ là nguồn cung ứng cho dân Ngài.

NHU CẦU VỀ SỰ KINH NGHIỆM CHRIST CÁCH ĐẦY ĐỦ

Là Hội thánh, nếu chúng ta muốn là bảng đeo ngực về sự phán xét, chúng ta phải hoàn thành những đòi hỏi nào đó. Trước hết, chúng ta cần được biến đổi và trong suốt. Kế đến, Christ là Các Mẫu Tự của bảng mẫu tự thuộc linh phải được khắc vào trong chúng ta cách rõ ràng và cụ thể. Điều này là để có sự kinh nghiệm Christ cách đầy đủ.

Gần đây một anh em làm chứng rằng thường khi những anh em dẫn dắt nói với những người mới hay người trẻ về sự kinh nghiệm Christ, những anh em dẫn dắt này nhận thức rằng chính họ không có sự kinh nghiệm rõ ràng và cụ thể về Christ. Nếu không cố gắng cung ứng Christ cho người khác, có thể chúng ta không nhận thức rằng mình thật thiếu hụt kinh nghiệm Christ. Khi cố gắng nói với người khác về kinh nghiệm Christ, chúng ta có thể thấy chính mình vẫn đang rất thiếu kinh nghiệm. Có thể chúng ta có một ít kinh nghiệm thật về Christ để cung ứng cho người khác. Là những người chân đất các thánh đồ, chúng ta cần sự kinh nghiệm Christ. Bằng không, chúng ta sẽ thiếu từ vựng thuộc linh đúng đắn cần có cho việc cung ứng Christ. Có thể chúng ta muốn cung ứng Christ cho người khác, nhưng chúng ta có kinh nghiệm nào về Christ? Ở một mức nào đó, chúng ta có thể dạy Kinh Thánh vì chúng ta đã liên tục đọc và nghiên cứu Kinh Thánh trong nhiều năm. Nhưng khi đến thời điểm để cung ứng Christ, chúng ta có sự thiếu hụt. Chúng ta không có nhiều điều của Christ được khắc vào trong bản thể mình. Có lẽ chúng ta chỉ có một phần của một mẫu tự được khắc vào trong chúng ta. Đây là tình trạng của nhiều Cơ Đốc nhân ngày nay. Vì thế, thật rất khó để nhận biết sự dẫn dắt của Chúa qua bảng đeo ngực.

Vì có một sự thiếu hụt như vậy về sự biến đổi, sự trong suốt, sự khắc và sự soi sáng, chúng ta cần cầu nguyện để chúng ta có thể trở nên trong suốt, có nhiều Christ được khắc vào trong chúng ta và kinh nghiệm sự soi sáng nhiều hơn. Khi đó, chúng ta sẽ nhận thức rằng dù chúng ta đầy dẫy Christ, chúng ta vẫn có sự thiếu hụt, vì điều gì đó của sự phong phú của Christ vẫn đang thiếu. Đây là điều được ngụ ý bởi bức tranh kỳ diệu về bảng đeo ngực với U-rim và Thu-mim.

NHẬN THỨC NHU CẦU VỀ SỰ KINH NGHIỆM NHIỀU HƠN

Với bảng đeo ngực và U-rim và Thu-mim, chúng ta có hai loại bảng mẫu tự. Một loại dùng cho việc ghi khắc và một loại dùng cho việc làm cho đầy đủ. Nếu chưa đầy đủ Christ, thì điều chúng ta cần là việc ghi khắc. Đáng Christ phải được khắc vào trong chúng ta cho đến khi chúng ta đầy dẫy Ngài. Chính khi chúng ta đầy dẫy Ngài, chúng ta sẽ nhận ra nhu cầu về sự làm cho đầy đủ. Do đó, nếu không đầy dẫy Christ, chúng ta cần Ngài là bảng mẫu tự cho sự khắc. Nhưng khi đã đầy dẫy Ngài, chúng ta cần Ngài là bảng mẫu tự vì sự đầy đủ của chúng ta. Các tín đồ thích sứ đồ Phao-lô, những người đầy dẫy Christ, nhận thức rằng họ vẫn cần Christ. Tuy nhiên, những người thiếu hụt Christ có thể không cảm nhận nhu cầu về Christ. Ngày nay nhiều Cơ Đốc nhân hăm hăm không có sự nhận thức nào về việc họ cần Christ bao nhiêu. Chính khi chúng ta có Christ được khắc vào trong mình, chúng ta mới nhận thức mình vẫn còn thiếu Christ. Khi đó, chúng ta sẽ tìm kiếm Ngài để là sự đầy đủ của mình.

Chắc chắn bởi sự thương xót của Chúa mà chúng tôi có thể nói về Christ được khắc vào trong chúng ta và Christ làm chúng ta trọn vẹn. Thật không dễ để tìm ra những Cơ Đốc nhân nói về điều này. Điều chúng ta cần bây giờ là kinh nghiệm nhiều hơn. Chỉ qua sự kinh nghiệm chúng ta mới có thể hiểu có Christ được khắc vào trong chúng ta là gì và có Ngài làm chúng ta trọn vẹn là gì. Do đó, tất cả chúng ta cần cầu nguyện nhiều hơn về những điều này. Tôi hi vọng mỗi Hội thánh địa phương sẽ trở nên một bảng đeo ngực theo bức tranh trong Xuất Ai Cập Kí chương 28. (*Nghiên cứu sự sống Xuất Ai Cập Kí*, tr. 1429-1434)